

L'AVENÇADA

SETMANARI RADICAL-NACIONALISTA

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ:
CARRER DE TRES-LLITS, NÚM. 3
LA CORRESPONDENCIA, AL DIRECTOR

Número, 10 céntims

ELS TREBALLS ES PUBLIQUEN BAIX
L'EXCLUSIVA RESPONSABILITAT DE
LLURS AUTORS, NO'S TORNEN ELS
ORIGINALS.

ANY I

Barcelona 30 d'Octubre de 1915

NÚM. 35

La República Portuguesa

Conferencia de D. H. Giner de los Ríos

Dissapte passat, en la Unió Radical Gracienca, hi donà la seva anunciada conferència nostre il·lustre amic, el diputat a Corts per Barcelona, D. H. Giner de los Ríos, qui desenrotllà'l tema «La República Portuguesa».

Quan el venerable Giner ocupa la tribuna es per a dir coses de transcendència i d'importància i, aquesta vegada, no ha estat pas una excepció.

Amb paraula nítida, eloqüent, amb brillantor d'imatges, amb claretat de pensament, el confereciat exposà les impressions rebudes en son darrer viatge a Portugal. La conferència del Sr. Giner, apart de son valor com a peça oratòria, té un valor per a nosaltres superior, i es, el de reivindicar la jova República portuguesa, de acusacions que resultaven calumnies i de murmuracions sobre la seva seguretat, que resultaven vileses.

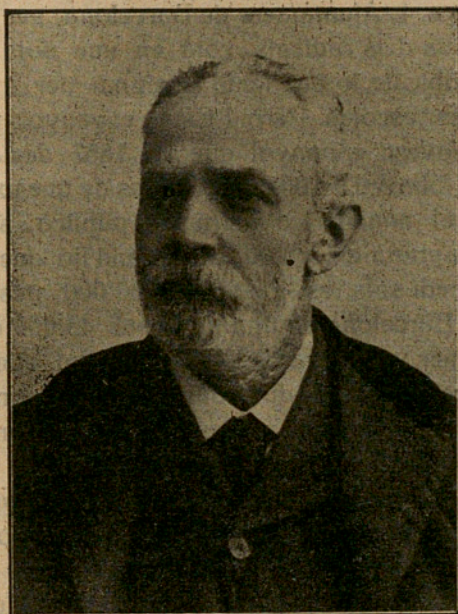
Per aixó, per a contribuir a desfer l'equívoc i posar les coses en son lloc, com per a tributar a nostre paternal amic l'il·lustre diputat i venerable catedràtic don H. Giner de los Ríos, l'homenatge degut, ens complavém en publicar un ampli extracte de la seva notable disertació.

Veuselaquí:

CIUTADANS I CORRELIGIONARIS:

En un moment de lleugeresa vareig comprometem, accedint a súpliques dels representants d'aquesta entitat, per a explicar davant dels seus socis i davant dels nostres correligionaris les impressions del meu últim viatge a Portugal; vareig comprometem sense tindre en compte l'inmens treball

que pesa sobre meu, doncs per haver-se reprès el curs universitari me veig obligat a sostindre amb els meus deixables una plática diària de mes d'una hora, i degut a les actuals circumstàncies de lluita les hores de visita en la mèva casa s'han fet diàries,

i en conseqüència pot dir-se gràficament que hem trovo en conferència continua. Aquesta conferència, jo no hauria d'haver-la donat, però m'obliga a fer-ho, ademés dels vostres requeriments, el compromís que ens varem imposar amb l'amic Santacruz, d'explicar, ell a Castelló i jo a Barcelona, i quant menys per agraïment de tantes atencions rebudes, el verdader estat de la República portuguesa.

Vivim un moment excepcional en l'història del món, un moment excepcional per a l'història d'Espanya. Sense pecar de exagerats podem dir que vivim de miracle. Si a les dificultats generals unim les espe-

cial de nostra política interior que s'ensofrega i que a cada moment posa de manifest la crisi interna que la devora, veurem com la situació dels governs es difícil i precària i amb la dels governs ho es també la de quelcom que està per sobre d'ells, i que no té avui per avui cap garantia de seguretat. (Molt bè).

Doncs en aquets moments delicats i difícils, Portugal ofereix al món, i d'un manera especial ens ofereix a nosaltres, un altíssim exemple. La primera impressió que reberem Santacruz i jo al trepitjar terra portuguesa, fou la de l'admiració.

Quedarem encantats davant l'espectacle que la nació portuguesa ens oferia, totalment diferent del que a diari ens pinta la premsa espanyola—inclús la republicana, amics,—que ja enganyada o pagada, menteix, en quant a coses de Portugal fa referència.

Resulta, doncs, que els periòdics espanyols o sobrats de candidesa o o sobrats de mala fé, recullen les notícies d'una agència de conspiradors monàrquics que funciona a Badajoz, notícies que després escampen per tota Espanya i que nosaltres, els republicans, ens creiem tan santament. Aixó indigna, no ja com a republicans sinó com a persones de bé.

Es fals lo de que a Portugal estàn a motí diari. Hem passejat pels carrers de Lisboa i d'altres poblacions portugueses i poguerem veure l'alegría en totes les cares i la demostració d'una íntima satisfacció sols possible quan la pau regna en els esperits. Doncs, bè: el dia següent d'aquest, per a nosaltres confortador espectacle, rebiem els periòdics espanyols que deien que l'inquietut i l'engunia s'havien ensenyorit de Portugal. (Rumors). Inquietut!..